

Szilágyi Ferenc Hubart

Segíts nekem!

*Nyakamba ült a nagy kolonc, a rossz kor,
a keskeny úton juszt se fértem el!
Gyepált a párt, a dogma és a bocskor,
a talpnyaló bagót sem érdemel!*

*Beláttam én, megalkuvás a béke,
felállni, s újra menni volt hitem,
haladtam is, de messze még a vége,
nem önmagam, dicső neved viszem.*

*Ameddig élek én, ha bírja lábam,
s amíg van út, töretlenül megyek,
tüzes napon, lidérces éjszakában,
nem érdekel vihar, vizek, hegyek!*

*Nagy Isten, ó, cserébe mást se kérek,
segíts nekem, s talán majd célba érek.*

Rendhagyó vizsgálat

*Kedveseim, sohasem volt jobb kor,
nincsen beteg, itt mindenki doktor!
Felgöngyöltek mára minden szálat,
csak formáság a rutinvizsgálat.*

*Invitálnak, várólista sincsen,
tiltó tábla nem lóg a kilincsen.
Itt semmi sem kerül máma pénzbe,
azt hiszed a menyországba mész be.*

*Arra kérnek, csukjam be a számat,
tesztelik a (hub)artériámat:
honnan ered ennyi sületlenség,
s mért nézi el azt az Égi Fenség?*

*Árgus szemmel keresik a vénám,
elszenvedem türelmesen, bénán.
Azt kutatják, hogy mit tett a Múzsza,
mért virít a nyakamon a rúzsza?!*

*Olyan régen csapolja a vérem,
vámprícsókba méri már a bérem;
s a világ sem méltányolja tettem,
hogy önkéntes véradója lettem.*

Ódába foglalom

*A torta kész, s a gyertyafény ragyog,
hetvenkét éves vén vigéc vagyok!
Ki visszanéz, utólag lát sokat,
emlékein merengve válogat.*

*Tucatnyi terv, s a munka sem kevés,
kemény utat regél e számvetés;
de tán hozott, mi régen füstbe ment,
arany jövő helyett ezüst jelent.*

*Szívperselyem degesz, s ha feltöröm,
köszönt a gondosan szemelt öröm.
Panaszra nincs okom – az Úr megint,
de hű kegyet reám szeretve hint.*

*Hisz itt a hitvesem, s a két gyerek,
okos szemükből én is fényt nyerek,
és új virágot hajt az őszi ág,
ha körbevesznek édes uncsikák.*

*Velük mulatni ritka jó dolog,
e szenvedélynek égve hódolok.
Ódába foglalom, hiszen csodás
kaland a lét, az égi alkotás!*

*Hitem szilárd, talán megvéd e vért,
hálás vagyok hetvenkét évemért.
Nagy Istenem, fogadd szelíd szavam:
segíts megélni azt, mi hátra van!*

Álmodni jó

*Tekints a csillagokra! Fenn az égen
homályba vesznek ott a végeken.
A lét a hervadás virága régen,
de illatát ma ontja még nekem.*

*Ezüstös pókfonálon elvezetne,
hogy rátaláljak röpke perc alatt
tüzes nyaramra, végleg elveszettre,
ha már kacagva tőlem elszaladt.*

*Utána, én tudom, hiába futnék
– kit éget úgy azóta lángja már? –
de néhány szál virág, remélem, jut még;
álmodni jó, hogy újra itt a nyár.*

Anyák napjára

*Anyák napjára, jó Anyám,
kinyíltak mind az íriszek,
s szívemben én – tüskés tanyán –
egy szál virágot elviszek
amerre régi fájdalom
örök tüzének lángja ég,
s a néma csendnek átadom,
amit Neked kiáltanék.*

Néma vers

*Ma nincs panasz, szitok, bár lenne rá ok.
Kicsit pihenni olykor meg-megállok:
a líra húrjain vigaszt keresve
fordul nyaram szelíd ezüstderesbe.*

*S ha visszafogva izzik érett őszöm,
ne kérje számon senki azt a Csószön,
hisz ő vigyáz a szívem intve jóra,
szilenciót zenél az ingaóra...*

*A perc rohan, szeretni hív a múzsám,
s ha néha csendre csábulok, se bús ám!
Szemének szent tüzét naponta látom:
e néma vers halálig jóbarátom.*

Fénytörés, 2021

Társalgás, 2022